

Az atom és a zöld harca

VILÁGGAZDASÁG

2016. 5. 10. 05:00|

Vélemény

Magyarországon a két új paksi nukleáris blokk építésének ellenzői szerint az „atomenergia felett eljárt az idő”, és egy olyan zöld jövőképet vizionálnak, amelyben a zöldenergiák teljes egészében képesek kielégíteni a hazai fogyasztói igényeket. A zöldek szerint a megújuló energiaforrások versenyképesek, az atomenergia ezzel szemben drága, mivel a valós költségeket úgymond nem ismerjük.

De egy ország villamosenergia-ellátását nem lehet kizárólag a megújuló energiaforrások alkalmazására alapozni, a nukleáris alapú termelést pedig nem lehet észszerű gazdasági és műszaki keretek között megújuló energiaforrások alkalmazásával kiváltani. Paks II. ellenzői nem igazán beszélnek a villamosenergia-rendszer valós jövőbeli kihívásairól. A Mavir előrejelzése szerint 2030-ig az előregedő erőművek leállása, valamint a fogyasztás növekedése miatt mintegy 7000 megawatt új kapacításra lesz szükség annak érdekében, hogy biztonságosan ki lehessen elégíteni a fogyasztói igényeket. Ebből Paks II. csak 2400 MW teljesítményt fog képviselni. Ezért további 4600 MW új kapacitás (megújuló, gáz vagy más) megépítéséről is gondoskodnunk kell a biztonságos ellátás érdekében.

Az ellenzők nem azon gondolkoznak, hogy az utóbbi szükséges kapacitást milyen összetételben és milyen forrásból kellene megvalósítani. Inkább azt próbálják elhitetni a közvéleménnyel, hogy Paks II.-re egyáltalán nincsen szükség, hiszen az nem versenyképes és veszélyes.

Ugyanakkor Paks II. a garantált 60 éves üzemidőben versenyképesen fogja termelni a villamos energiát. Ezt a hazai számítások mellett nemzetközi szakmai szervezetek és pénzügyi elemzők is igazolják. A Nemzetközi Energia-ügynökség és a Nemzetközi Atomenergia-ügynökség által publikált közelmúltbeli kiadvány is igazolja, hogy a gáz- és szénéreművekkel, de akár a megújulókkal is összehasonlítva messze az atomerőművek a legversenyképesebb áron termelő energiaforrások a teljes üzemidőt tekintve.

Egy villamosenergia-rendszernek a nap minden órájában, percében és másodpercében ki kell tudni szolgálni a fogyasztókat, ezért a megújuló energiaforrások – különösen az időjárásfüggők, mint a nap vagy a szél – önmagukban fizikailag sem képesek biztonságos és folyamatos villamosenergia-ellátást biztosítani. Ha nem süt a nap, nem fúj a szél, akkor ezeknek az energiatermelőknek a teljesítménye nulla MW. Ez pedig azzal jár, hogy ezekben az időszakokban a kieső kapacításokat más, például gyorsan indítható, felterhelhető gáz- és szénéreművekkel kell biztosítani. Ez pedig klímavédelmi és gazdaságossági szempontból nem túl előnyös.

A megújuló energiaforrások még ma is kizárólag csak azért versenyképesek, mert beruházási, átvételi és egyéb állami támogatásokat kapnak. Így tényleg könnyű „olcsó” villamos energiát termelni, és elhitetni a közvéleménnyel, hogy mennyire versenyképesek a megújulók.

Arról nem is beszélve, hogy Paks II. esetében az ellenzők még mindig abban reménykednek, hogy az Európai Unió majd tiltott állami támogatást talál a projektben, ám a megújulók támogatásaival kapcsolatban egyszer sem emelik fel a szavukat. Sőt, inkább további támogatásokat követelnek a megújulók „fejlesztése” érdekében. Ez pedig nem más, mint

kettős

mérce.

Arról nem is beszélve, hogy például Németországban a túlzott, évi 20-23 milliárd eurós megújuló ártámogatás oda vezetett, hogy a német lakossági fogyasztók átszámolva mintegy 93 forintot fizetnek 1 kilowattóra villamos energiáért, miközben a legtöbb európai ország háztartásai kevesebbet (egy budapesti fogyasztó csak 36-ot). Ha pedig nem süt a „német nap”, vagy nem fúj a „német szél”, akkor a szükséges többletenergiát elsősorban a szén- és gázerőművi többletkapacitások üzembe helyezésével vagy francia atomerőművi áram importjával biztosítják.

Az világos, hogy hazánk a villamosenergia-termelés tekintetében nincs és nem is lesz olyan helyzetben, hogy bármelyik energiatermelési módról le tudjon mondani. Az ellátásbiztonsági, versenyképességi és klímavédelmi célkitűzések elérése érdekében egy olyan optimális energiamix elérése a cél, amelyben egyaránt helyet kapnak az atomenergia mellett a megújuló-, gáz-, szén- és egyéb erőművek is. Ellátásbiztonsági és nemzetbiztonsági szempontból pedig elemi érdekünk az is, hogy a fogyasztásunk döntő részét hazai erőművek állítsák elő.

Szerző: **Hárfás Zsolt, az AtomenergiaInfo szakértője**